

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullón

STUDIUL 5

Convertirea lui Pavel

În această săptămână vom vedea unul dintre evenimentele cele mai extraordinare din primii ani ai bisericii creștine, mă refer la convertirea lui Saul din Tars, acel persecutor acerb al creștinilor. Primul fapt extraordinar al acelor zile a fost, fără îndoială, coborârea Duhului Sfânt la Cincizecime. Următorul avea să fie, mai târziu, convertirea a nenumărați oameni dintre neamuri. Să vorbim puțin despre Saul. Saul din Tars s-a născut în anul 5 în orașul Tars în regiunea Ciliciei, pe coasta de sud a Asiei mici care astăzi este Turcia. El a fost poate cel mai înversunat persecutor al creștinilor, un evreu fanatic și un lider religios din semintia lui Beniamin. Pentru faptul că era născut în Tars a avut șansa de a cunoaște una din culturile cele mai avansate ale acelor timpuri. Tarsul era un oraș universitar care ieșea în evidență prin cultura sa și prin școala filozofică. Saul avea cetățenie romană, ceea ce însemna un mare privilegiu în acea vreme. Era foarte versat în cultura și gândirea elenă. După obiceiul evreiesc, de la vârsta de 5 ani, el învățase să citească Biblia și domina limbile greacă, ebraică și aramaică. De asemenea provenea dintr-o familie instarită. Educația lui Saul a fost iudaică și s-a făcut sub stricta supraveghere a fariseilor, având drept profesor chiar pe Gamaliel, unul dintre cei mai mari rabini ai aceluși timp. Pavel putea să afirme că nu era numai fariseu ci și discipolul fariseilor. Mai târziu când el a scris galatenilor spunea:

„și cum eram mai înaintat în religiunea Iudeilor de cât mulți din neamul meu, de o varșta cu mine. Eram insufletit de o ravna nespus de mare pentru datinile stramosești.” (Galateni 1:14)

Acesta era Saul din Tars. Povestea convertirii sale este spusă de trei ori în cartea Faptele Apostolilor, în capitolele 9, 22 și 26. Și de fiecare dată ne prezintă detalii diferite. Ar fi bine să citiți toate cele trei capitole ca să puteți avea o viziune completă a ceea ce Dumnezeu a făcut în viața acestui om.

Partea a doua. În capitolul 9 pe care îl studiem, vedem cele patru întâlniri pe care Saul a trebuit să le aibă ca să devină robul lui Dumnezeu. Prima întâlnire a fost cu Isus. Nimeni nu poate fi creștin dacă mai întâi nu se întâlnește cu Domnul Isus. Există pericolul să te întâlnești doar cu teoria evangheliei și să crezi că asta înseamnă că te-ai întâlnit cu Isus, dar nu este așa. Întâlnirea cu Hristos este ceva personal, o experiență vie care aruncă la pământ viața ta și face pentru tine ceea ce tu nu poți să faci pentru tine însuși. Întâlnirea lui Saul cu Isus a avut loc pe drumul spre Damasc. Charles Spurgeon, un extraordinar evanghelist din secolul 18 spunea că Saul, fiind una din cele mai importante personalități din acele zile, călătorea cu o atitudine de superioritate și mandrie. Dar Dumnezeu a avut nevoie doar de câteva secunde ca să-l pună în locul în care trebuia să fie. Așa se întâmplă întotdeauna cu Dumnezeu. El are un plan pentru fiecare om și are și momentul potrivit pentru a-l aduce la îndeplinire. Nu disperă dacă ai o rudă, un prieten sau un cunoscut care nu acceptă mesajul Evangheliei sau chiar rade cu dispreț când îi vorbești despre Isus Hristos. Dumnezeu are timpul Său și pune pe fiecare la locul lui la momentul potrivit.

Saul era, fără îndoială, un om care persecuta cu toată sinceritatea pe poporul lui Dumnezeu. Numai că sinceritatea nu înseamnă că ai dreptate. Este posibil să fi sincer și să fi greșit. Iar Saul era greșit. El a înțeles trista lui situație în acea zi pe drumul spre Damasc. Era miezul zilei și, dintr-o dată, a apărut o lumină mult mai strălucitoare ca lumina soarelui. Toți au rămas înmărmuriți. Saul a rămas orb. Ochii lui fizici nu au văzut nimic, dar în schimb s-au deschis ochii lui spirituali

si au vazut pe Isus care i-a spus:

„*Saule, Saule, pentruce Ma prigonesti? Cine esti Tu, Doamne? a raspuns el. Si Domnul a zis: „Eu sunt Isus pe care-L prigonesti.”*”

Saracul Saul! El credea ca prigonea un grup de fanatici rebeli, cand de fapt prigonea chiar pe Isus. Credea ca facea o favoare lui Dumnezeu, dar in realitate lupta impotriva lui Hristos. In cazul lui Saul, Dumnezeu a trebuit sa foloseasca o metoda drastica. Intalnirea lui cu Isus a fost de o forma dramatica si mai tarziu el spunea in 1Corinteni 9:1

„*Nu sunt eu slobod? Nu sunt eu apostol? N-am vazut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sunteti voi lucrul meu in Domnul?*”

In urma acestei intalniri el a avut siguranta ca era pus de Dumnezeu in lucrare. Daca cei unsprezece apostoli au vazut pe Isus cand a fost cu ei pe pamant si Saul L-a vazut in acea zi in drum spre Damasc.

In partea a treia a acestui studiu vedem a doua intalnire a lui Saul, de data aceasta cu Anania. Dupa ce s-a intalnit cu Isus el avea nevoie sa se intalneasca cu biserica lui Dumnezeu. Sa nu-mi spui ca te-ai intalnit cu Isus si nu esti in biserica. Biserica, in adevar nu salveaza pe nimeni. Ea este formata dintr-un grup de pacatosi pocaiti, iertati si transformati de Isus, care sunt pe drumul spre perfectiune. Membrii ei sunt inca fiinte omenesti supuse ispitei si de multe ori cad. De aceea biserica nu este perfecta. Biserica nu mantuie pe nimeni, mantuirea este doar in Isus Hristos. Dar dupa ce te-ai intalnit cu Isus si I-ai pus intrebarea: *Cine esti Tu, Doamne?* , trebuie sa-ti pui urmatoarea intrebare. Care este acea intrebare? Sa vedem ce spune Fapte 9:6 „*Doamne, ce vrei sa fac?*” Eu te intreb acum. Nu putea Domnul Isus sa-i spuna El insusi ce trebuia sa faca? Bineinteles ca da. Dar a preferat sa o faca biserica, de aceea I-a spus sa mearga la Damasc si sa se intalneasca cu Anania, un membru al bisericii. In Fapte 9:8-18 spune:

„*Saul s-a sculat de la pamant; si macar ca ochii ii erau deschisi, nu vedea nimic. L-au luat de maini, si l-au dus in Damasc. Trei zile n-a vazut, si n-a mancat, nici n-a baut nimic. In Damasc era un ucenic numit Anania. Domnul i-a zis intr-o vedenie: „Anania!” „Iata-ma Doamne,” a raspuns el. Si Domnul i-a zis: „ Scoala-te, du-te pe ulita care se chiama Dreapta, si cauta in casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Caci iata el se roaga; si a vazut in vedenie pe un om, numit Anania, intrand la el, si punandu-si mainile peste el ca sa-ai capete iarasi vederea.” „Doamne” , a raspuns Anania, „ am auzit de la multi despre toate relele, pe care le-a facut omul acesta sfintilor Tai in Ierusalim; ba si aici are puteri din partea preotilor celor mai de seama, ca sa lege pe toti care cheama Numele Tau. Dar Domnul i-a zis: „Du-te, caci el este un vas pe care L-am ales, ca sa duca Numele Meu inaintea Neamurilor, inaintea imparatilor, si inaintea fiilor lui Israel; si ii voi arata tot ce trebuie sa sufere pentru Numele Meu.” Anania a plecat; si dupa ce a intrat in casa, a pus mainile peste Saul si a zis: „Frate Saule, Domnul Isus care ti S-a aratat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca sa capeti vederea, si sa te umpli de Duhul Sfant.” Chiar in clipa aceea, au cazut de pe ochii lui un fel de solzi; si el si-a capatat iarasi vederea. Apoi s-a sculat, si a fost botezat.”*”

Aici gasim multe date interesante. In primul rand lui Anania ii era frica sa se duca la Saul deoarece il cunostea bine si stia ca era un persecutor. De aceea nu a vrut sa se duca. Dar Domnul Isus i-a spus: „*Du-te, caci el este un vas pe care L-am ales*”. Noi oamenii etichetam cu usurinta persoanele din jurul nostru. De multe ori, cand eram tanar si faceam lucrare de evanghelizare impreuna cu colegii mei, ne uitam la oameni si spuneam:

„*Vezi pe acel om? Va fi viitorul presbiter al bisericii. Vezi pe celalalt? Va fi diacon, iar cel de langa el va fi diriginte de scoala de sabat.*”

Spuneam acest lucru pentru ca noi, cu entuziasmul nostru vedeam mult potential in oamenii

acea pe care Dumnezeu ii chema sa fie vase alese in biserica Lui. De fiecare data cand fac evanghelizare, fac si o chemare la pocainta. Cand oamenii vin, eu ma uit in ochii lor si le spun:

„Nu ai idee de ceea ce ai putea deveni in mainile lui Isus. Tu poti fi un predicator, un diacon sau un prezbiter.”

Ani mai tarziu ma intalnesc cu unii dintre ei si-mi spun: *„Aveai dreptate. Astazi sunt prezbiter in biserica.”* De aceea nu putem eticheta pe oameni asa cum a facut Anania. Nu conteaza cat de rai par, noi nu putem spune ca un om sau altul nu are salvare. Cum sa nu aiba salvare? Dumnezeu e Dumnezeu si poate schimba orice inima. Un alt lucru care ma impresioneaza este ca Domnul nu lucreaza singur. Putea sa-i fi spus lui Saul ce sa faca dar l-a trimis la Anania, pentru ca El conduce pe copiii Sai prin biserica. Spiritul profetic spune ca Dumnezeu nu conduce un om aici si pe altul acolo, ci El conduce o biserica organizata. Cineva ar putea argumenta ca biserica are defecte. Bineinteles. Dar in ciuda acestor slabiciuni si defecte, biserica este obiectul dragostei lui Dumnezeu si trebuie s-o respectam. Un alt lucru trebuie mentionat. Cand Saul s-a intalnit cu Anania imediat a fost botezat. Daca inca nu ai facut acest lucru trebuie sa-ti faci planuri pentru a te boteza cat mai curand.

Partea a patra. A treia intalnire a lui Saul a fost cu opozitia. El a trecut de la a fi un persecutor la a fi un persecutat de catre dusmanii crestinismului. Numai ca Saul se pare ca a plecat in Arabia dupa ce a vorbit cu Anania si acolo a petrecut un timp doar el cu Domnul Isus. Avea nevoie sa invete de la El. Serva Domnului in cartea Faptele Apostolilor la pagina 103 spune:

„Aici, in singuratatea desertului, Pavel a avut din belsug ocazia sa studieze si sa mediteze in liniste.”

Dupa ce a stat acea perioada in desert, s-a intors la Damasc si lucrurile au inceput sa devina complicate acum pentru el. Fapte 9:21-25 spune:

„Toti cei ce-l ascultau, ramaneau uimiti, si ziceau: „Nu este el acela care facea prapad in Ierusalim, printre cei ce chemau Numele acesta? Si n-a venit el aici ca sa-i duca legati inaintea preotilor celor mai de seama?” Totusi Saul se intarea din ce in ce mai mult, si facea de rusine pe Iudeii care locuiau in Damasc, dovedind ca Isus este Hristosul. Dupa catva timp, Iudeii s-au sfatuit sa-l omoare; si uneltirea lor a ajuns la cunostinta lui Saul. Portile erau pazite zi si noapte, ca sa-l omoare. Dar intr-o noapte, ucenicii l-au luat si l-au coborat peste zid, dandu-l jos intr-o cosnita.”

Si asa au salvat pe Pavel. El a trebuit sa sufere in propria sa carne ceea ce cu timp in urma facuse crestinilor cand era un persecutor. Dar acum era dispus sa-si dea viata pentru Dumnezeu. Sti ca aceia care de multe ori contrazic Evanghelia si nu vor sa stie nimic de Cuvantul lui Dumnezeu, atunci cand se pocaiesc devin cei mai buni crestini? Devin oameni implicati si folosesc pentru Hristos acelasi zel pe care mai inainte il foloseau sa rada si sa batjocoreasca pe crestini.

In ultima parte vom vorbi despre intalnirea lui Pavel cu biserica. Fapte 9:26-31 spun:

„Cand a ajuns in Ierusalim, Saul a cautat sa se lipeasca de ucenici; dar toti se temeau de el, caci nu puteau sa creada ca este ucenic. Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli, si le-a istorisit cum pe drum, vazuse pe Domnul, care l-a vorbit, si cum in Damasc propovaduse cu indrazneala Numele lui Isus. De atunci se ducea si venea impreuna cu ei in Ierusalim, si propovaduia cu indrazneala in Numele Domnului. Vorbea si se intreba si cu Evreii care vorbeau greceste, dar ei cautau sa-l omoare. Cand au aflat fratii de lucrul acesta, l-au dus la Cezareea, si l-au pornit la Tars. Biserica se bucura de pace in toata Iudeea, Galilea si Samaria, se intarea sufleteste, si umbla in frica Domnului; si, cu ajutorul Duhului Sfant se inmultea.”

”Biserica crestina din acele zile nu a acceptat cu usurinta pe Pavel. Dumnezeu iarta tot dar biserica nu iarta. Dumnezeu iti da o sansa dar de cele mai multe ori oamenii nu dau sansa. Biserica din acele zile credea despre Pavel ca, din moment ce a fost un persecutor va ramane asa. Si biserica

de azi de multe ori gandeste la fel: un hot ramane un hot si un om imoral ramane imoral. De ce etichetam persoanele? De ce nu credem in pocainta? De ce nu suntem dispusi sa dam inca o sansa? Multumiri fie aduse lui Dumnezeu ca prin biserici mai sunt si oameni minunati ca Barnaba. El l-a luat pe Pavel, l-a dus inaintea fratilor si le-a spus ca-l cunoaste si ca acel om avusese intr-adevar o intalnire cu Isus pe drumul spre Damasc. Si asa biserica l-a acceptat. Atata timp cat a stat in Ierusalim Pavel a predicat Evanghelia cu zel si cu tarie si cand vorbea de Isus Hristos vorbea de intalnirea lui cu Mantuitorul. Ceea ce ne lipseste noua este acea intalnire personala cu Isus. Un om a plecat intr-o zi spre Damasc urmarind pe crestini. Pe drum s-a intalnit cu Isus si viata lui s-a schimbat total. Din persecutor s-a transformat in persecutat si a devenit unul dintre stalpii Evangheliei. Cand voi ajunge in cer, prin harul lui Dumnezeu, voi cauta pe Pavel. Eu il admir mult. Pentru mine este un maestru al predicii Evangheliei. Am invatat atatea lucruri bune de la el. Eu citesc epistolele sale si subliniez, scot ideile principale legate de organizare si de predicarea Evangheliei. Pavel a fost un om util pentru biserica crestina. El a dus Evanghelia neamurilor cand a iesit din Ierusalim inspre Samaria si a ajuns pana la marginile pamantului, cele care se cunosteau in acele zile.

Acum o luna si jumatate am avut ocazia sa fac o calatorie impreuna cu sotia mea, in care am mers pe urmele lui Pavel si am vizitat toate orasele pe care le-a vizitat el. Am vizitat toate bisericile pe care el le-a infiintat si in care el a predicat. Am avut parte de momente emotionante si ne-am adus aminte de acel persecutor care s-a intalnit cu Isus si a fost transformat de puterea Sa divina. Nu dispera daca ai pe cineva care nu vrea sa vina la Isus. Da-I timp lui Dumnezeu si fa-ti partea ta. Da intotdeauna o marturie buna si vorbeste-i cu dragoste. Vei fi surprins de ceea ce va face Dumnezeu in viata acelei persoane. Dumnezeu sa te binecuvinteze!

*Traducerea si Tehnoredactarea: Maria
Badea
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com*